

FLACĂRA ROSIE

Organ al comitetelor orașenești și raional P.M.R. Arad și al staturilor populare orașenești și raionale
Arad, anul XV nr. 4267 | 4 pag. 20 bani | Miercuri, 30 aprilie 1959.

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internationale a celor ce muncesc!

Sub semnul solidarității internationale a celor ce muncesc

A intrat în tradiția mișcării muncitorești de a sărbători an de an în fiecare prag de primăvară ziua de 1 Mai ca zi a solidarității internationale a celor ce muncesc. Această zi este legată nu numai prin așezarea ei calendaristică de perioada primăverii, a înnoirii naturii. Unirea muncitorilor din toate țările este cea mai puternică armă de care cei ce muncesc dispun în lupta pentru sfărșirea robiei capitaliste, pentru asigurarea păcii și libertății popoarelor, pentru făurirea unei vieti mai bune, pentru victoria socialismului în primăvara omenirii.

De când Marx și Engels au lansat istorica chemare „Proletari din toate țările uniți-vă!”, solidaritatea internațională a celor ce muncesc s-a înălțat neîncetat, devenind o forță uriașă, unită sub steagul luptei pentru socialism. Muncitorii au învățat că unirea lor în jurul aceluiași steag de luptă, în jurul ideilor luminoase ale socialismului le asigură biruința.

Unitatea în luptă a oamenilor muncii a dus la sfărșirea lanțului robiei capitaliste. S-au împlinit de curind patruzeci de ani de când istoria lumii a luat un nou curs, de când proletariatul rus, în frunte cu Partidul Comunist făurit de Lenin, a deschis lumii o eră nouă. Cu cîtă bucurie au salutat muncitorii din întreaga lume instaurarea primului stat al muncitorilor. Și, ca un revers, cu cîtă ură s-au ridicat capitaliștii, concentrîndu-și toate forțele pentru a zdrobi tînărul stat socialist. Dar, imperialismul, forțele negre ale reacțiunii și fascismului n-au putut sargruma acest stat al muncitorilor și țărănilor eliberați de exploatare. Dimpotrivă, construind socialismul, poporul sovietic a creat o societate plină de vitalitate, care a dat și da dovezi tot mai puternice de superioritate asupra vechii orînduirii capitaliste.

În jurul statului sovietic se așină privirile pline de dragoste, mîndrie și speranță ale oamenilor muncii din toate țările lumii. Inflăcărâți de exemplul muncitorilor și țărănilor din Rusia, și călăuziți de luminoasa învățătură a marxism-leninismului, milioane de oameni ai muncii din toate țări au pășit sub steagul parti-

delor comuniste și muncitorești spre același țel socialist. Astăzi, Intitul Mai este sărbătorit în liberate în multe țări ale Europei și Asiei. De la Elba, din mijlocul Europei, și pînă pe țărmurile Pacificului, în China și Coreea, a fost sfărșit regimul exploatareii capitaliste, orînduirea care se credea veșnică și imuabilă.

Soarele libertății și socialismului scaldă în razele sale și meleagurile României. Doar oamenii în vîrstă își amintesc azi de vremurile cînd ziua de 1 Mai era și la noi o zi a ciocnirilor cu forța de reprimare a capitaliștilor și moșierilor, o zi pe care mulți o petreceau în întunericul celulelor pentru „vina” de a se fi împotrivit jafului capitalist; o zi pe care o apuntau și o salutau zjare și manifeste tipărite și răspîndite adesea cu prețul vietei.

Cînd mline, în ziua de 1 Mai, pe largile bulevarde din toate orașele țării vor trece nesfîrșite coloane de demonstranți, oamenii muncii își vor afirma bucuria și mîndria că noi trăim o viață liberă, că ne făurim cu minile noastre viitorul, că toate bunurile materiale ne aparțin. În fața ne suride viitorul, de pe drumul căruiu nimeni nu ne mai poate întorace. Garanție e puternica familie a lagărului socialist, în sinul căreia ne aflăm. Noi știm că lupta noastră nu se poate despărți nici o clipă de lupta pe care o poartă pretutindeni oamenii muncii. Am avut sprijinul frățesc al oamenilor sovietici al proletariatului revoluționar de pretutindeni, atunci cînd ne aflam încă în robia capitaliste. Cunoaștem prețul acestei uriașe forțe a internaționalismului proletar, al solidarității internationale a celor ce muncesc. De această forță nu ne putem lipsi mai ales astăzi, cînd sînt tot mai frecvente tentativele cercurilor imperialiste la independența și securitatea țării noastre.

Acestor tentative, unelirilor de tot felul, popoarele lagărului socialist le opun unitatea lor strînsă, de nezdruccinat. Iată de ce, pentru popoarele țării noastre socialiste ziua de 1 Mai nu poate avea o mai puternică semnificație decît aceea a necesității de a întări necontenit, pe baza principiilor marxism-leninismului, unitatea și coeziunea puternicului lagăr socialist. Această unitate, așa cum s-a arătat și în Declarația reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova, este nu numai principala garanție a independenței și su-

veranității fiecărei țări socialiste în parte, a mersului ei înainte spre socialism, ci răspunde totodată sarcinilor vitale ale apărării păcii. Este concludent în această privință un singur exemplu. Se știe cîte iluzii și-a făcut reacțiunea internațională cu prilejul rebeliunii contrarevoluționare care a avut loc în toamna anului 1956 în Ungaria. În ceea ce privește urmările agitației naționaliste. Dar toate aceste iluzii s-au dovedit absurde, căci în ciuda furioasei agitații naționaliste desfășurate de reacțiunea internațională, unitatea și coeziunea lagărului socialist au ieșit învingătoare.

Firește, unitatea de țeluri și de luptă a țării socialiste, ca și soliditatea oamenilor muncii de pretutindeni, nu poate decît să-i infurie pe imperialiști. De aceea ei recurg la cele mai felurite și subtile forme care tind să subrezească solidaritatea acestora. Una din aceste forme este revizionismul, care caută să îndepărteze pe oamenii muncii de la lupta împotriva exploatareii capitaliste. Naționalismul, indiferent ce haină ar îmbrăca el, așazisul „comunism național”, ca și orice altă „teorie” de acest fel constituie arme de luptă ale burgheziei împotriva clasei muncitore, împotriva unității țării socialiste, sînt arme cu care burghezia încearcă să-și prelungească agonia.

Comuniștii nu pot însă trece cu vederea faptul că diseriși oportuniști depun în continuare eforturi pentru a submina unitatea partidelor comuniste pe plan național și internațional, propagînd în acest scop diferite teze revizioniste. Revizionismul contemporan, repetînd în multe privințe teoriile revizioniste de mult zdrobite de leniniști, încearcă să denatureze învățătură marxist-leninistă, declarînd-o „învechită” și fă-

(Continuare în pag. 3-a).

Darea de seamă prezentată la sesiunea Mării Adunări Naționale de tovarășul Chivu Stoica, Președintele Consiliului de Miniștri cu privire la vizita de prietenie în țările Asiei

Tovarăși deputați,
După cum vă este cunoscut, la invitația primilor miniștri și a guvernelor Indiei, Republicii Populare Chineze, Uniunii Birmane, Republicii Democratice Vietnam, Republicii Populare Democratice Coreene și Republicii Populare Mongole, și din însărcinarea guvernului român, am făcut în cursul lunilor martie și aprilie o vizită de prietenie în aceste țări. În cele ce urmează, voi informa Marea Adunare Națională despre rezultatele acestei vizite.

În toate țările vizitate ne-am bucurat de o primire plină de căldură și afecțiune, atât din partea populației, cît și din partea reprezentanților autorităților centrale și locale. În variatele manifestări de simpatie cu care am fost înțînși în timpinași în orașe și sate, în întreprinderi și instituții, în atenția și grija cu care am fost înconjuiați de către oamenii de stat din țările vizitate, am văzut o măturie de nedezmințit a sentimentelor de prietenie pe care popoarele acestor țări le nutresc față de poporul român. În această vizită ne-am dat mai bine seama de atașamentul profund al acestor popoare pentru cauza păcii și pentru principiile coexistenței pașnice, cît și de dorința lor puternică de a contribui la dezvoltarea prieteniei și colaborării între popoare.

Călătoria făcută prin țările Asiei ne-a dat posibilitatea să cunoaștem personal aspecte importante ale vieții acestor popoare, ale culturii și tradițiilor lor bogate, năzuința lor fierbinte spre progres și bună stare, munca și lupta lor dedicată înfapturii acestei năzuinți. Totodată, noi am putut face cunoscut popoarelor, prietenilor care ne-au găzduit aceste, ale activității constructive desfășurate de poporul român, ale realizărilor sale în dezvoltarea economiei și culturii țării pe calea socialismului și în lupta pentru pace.

În timpul vizitei în țările Asiei, noi am avut cu oamenii de stat din aceste țări convorbiri prietenești, ale căror rezultate pozitive sînt consemnate în declarațiile comune care au fost date publicității. S-a dove-

dit astfel încăodată cît de importante și utile sînt contactele directe între șefii de guvern din diferitele țări. Trezînd în revistă rezultatele vizitei, putem afirma că scopurile ei adevărate apropierea și cunoașterea reciprocă, dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre țara noastră și țările vizitate, întărirea solidarității în lupta pentru pace — au fost îndeplinite.

Străvechia patrie a marelui popor indian a fost prima țară pe care am vizitat-o. Întîlnirile pe care le-am avut în capitala Indiei cu premierul Nehru și cu alți conducători de frunte ai țării au decurs într-o atmosferă de cordialitate și deplină înțelegere reciprocă. Convorbirile noastre cu premierul Nehru, ale căru merite în promovarea consecventă a principiilor coexistenței pașnice și în menținerea și consolidarea păcii se bucură de o înaltă apreciere din partea guvernului și popoului român, au prilejuit un larg schimb de vederi. Aceste convorbiri au relevat poziția noastră comună în importante probleme internaționale, cum sînt înclătarea experiențelor cu arme nucleare, respectarea independenței și suveranității națiunilor, neamestecul în treburile interne ale altor state, restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite, abordarea pașnică și prin tratative a problemelor internaționale, convocarea conferinței la nivel înalt. Convorbirile noastre au relevat de asemenea dorința ambelor părți de a lărgei relațiile de colaborare economică, tehnico-științifică și culturală, roștină indiene, pe baza deplinei egalități în drepturi și a avantajului reciproc. În acest spirit, Republica Populăra Romîna va acorda asistență Indiei în dezvoltarea industriei sale petrolifere. Altfund-ne în India ne-am putut da seama că această țară produce o serie de mărfuri care interesează România, după cum și în țara noastră se produc o serie de mărfuri pentru care se manifestă interes în India, ceea ce arată că schimburile comer-

cială dintre cele două țări au largi posibilități de dezvoltare. Este nelndoielnic că, în urma acestor convorbiri, prietenia și colaborarea dintre Republica Populăra Romîna și India se vor adînci și dezvolta, în interesul popoarelor noastre, al colaborării internationale și al păcii.

Datorită griii deosebite cu care guvernul indian a organizat călătoria noastră, a fost posibil ca, în zilele petrecute acolo, să cunoaștem unele din minunatele monumente de artă create de-a lungul milenliilor de poporul indian, precum și numeroase aspecte ale Indiei de astăzi. La Agra și în alte orașe am admirat monumente de arhitectură care încîntă privirile prin armonia liniilor, bogăția orna mentației, originalitatea concepției. Am asistat la numeroase manifestări culturale-artistice. Am vizitat importante întreprinderi industriale și șantiere de construcție, unități agricole, centre comerciale, instituții științifice. La Bhakra-Nangal și pe valea fluviului Damodar ne-am dat seama de marile proporții ale lucrărilor hidroenergetice care se desfășoară în această țară. Uzina de mașini-unelte din Bangalore, uzina de vagoane din Madras și aceea de locomotive din Citaranjan, uzina de îngrășăminte chimice din Sindri sînt realizări de seamă ale popoului indian, rezultate ale eforturilor sale de a ridica nivelul economic și tehnic al țării. Din vizitele pe care le-am făcut în diferite instituții științifice — între care Institutul de energie atomică din Bombay — și din convorbirile pe care le-am avut cu savanți renumiți, ne-am putut da seama de deosebita atenție care se acordă în India cercetării științifice. Spre deosebire de primul plan cincinal al Indiei, în care obiectivele principale erau acela de dezvoltare a agriculturii și de construire de sisteme de hidrocentrale și de irigații, în centrul preocupărilor celui de-al doilea plan cincinal se află producția de utiaj greu, metalurgia fierului, lărgirea resurselor energetice. Toate acestea

(Continuare în pag. IV-a).

RAPORTEAZĂ CU MÎNDRIE

1 Mai, ziua solidarității internationale a oamenilor muncii, va fi mline sărbătorită pretutindeni pe suprafața globului pămîntesc. În orașul nostru, muncitorii, tehnicienii și inginerii și-au început pregătirile pentru acest măreț eveniment încă cu multe săptămîni în urmă, cînd și-au luat angajamente însufletește. Acum, ei raportează cu mîndrie, că și-au depășit aceste angajamente.

INSEMNAȚE ECONOMII

Un obiectiv important în întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 1 Mai al muncitorilor de la Atelierele CFR a fost realizarea de economii. Gospodăririndu-se bine, ei au realizat numai în primul trimestru al anului economii în valoare de 1.062.000 lei, acumulările socialiste peste plan în aceeași perioadă ciferîndu-se la 865.000 lei.

Pentru îmbunătățirea iluminatului electric

Prin realizările obținute de către muncitorii de la Uzina electrică, ei contribuie la îmbunătățirea iluminatului electric în orașul și raionul nostru. Tovarășii Gheorghe Diamant, Zoltan Manciș și Gh. Boicu au completat iluminatul public în oraș cu aproape 2.000 bucăți becuri, în cinstea zilei festive. Muncitorii rețeliști, au executat racordul de joasă tensiune pe stlpii de beton la fabrica de gheață a întreprinderii „7 Noiembrie”.

40 tone produse peste plan

Declarat de curînd frunțaș pe ramură pentru succesele obținute în semestrul II anul trecut, colectivul fabricii „Flerarul” a continuat serfa succeseilor și anul acesta. Astfel, în primul trimestru al anului ei au dat peste plan 37 tone articole lăcătușerie pentru binate și 8 tone articole lăcătușerie pentru mobilier.

Conserve peste plan

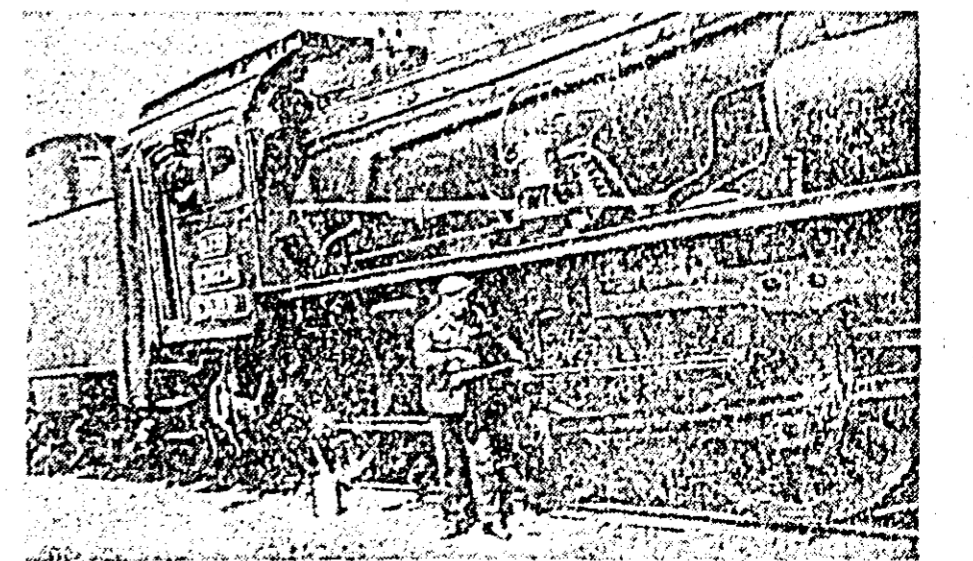
În cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii de la fabrica „Refacerea” au dat peste plan 65 tone conserve de carne. Productivitatea muncii a crescut cu 5 la sută pe cap de muncitor față de plan, ca urmare a unor măsuri tehnico-organizatorice și a aplicării unor inovații.

Realizările textilistilor de la „Teba”

În primele 4 luni ale anului, muncitorii din filatura fabricii „Teba” au dat peste plan 20 kg fire de bumbac, din care se pot confecționa peste 40.000 bucăți rochii sau 53.000 bucăți cămăși, precum și 11.000 kg fire de vignonie.

Muncitori frunțași

Printre muncitorii frunțași de la I.F.I.L. fabrica de cherestea Arad se numără tovarășii Iosif Ungur, Francisc Stosz, Terezia Jeger, Ana Nahabar, Vasile Török, Petru I. I. I., Eugen Maruszan și Suzana Niclausz, care au obținut depășiri de normă în medie de 10 la sută.

Locomotiva este gata pentru o nouă cursă. Mecanicul frunțaș Ilie Ioan, împreună cu fochistul Gheorghe Jeleuciuțan fac ultimele pregătiri. Noua cursă le va aduce noi victorii în acțiunea pentru îmbunătățirea continuă a transportului feroviar în țara noastră.

CÎNTEC DE MAI de Semen Kirsunov

Ne vine-n casă cu scilpiri de soare
Intitul Mai cu strai de sărbătoare!

Și-nțreaga țară, și întreg orașul,
Te-așteaptă cum aștepti în prag poștașul!
Poate că-n drum, ori unde va pe stradă
Mai sînt uitate ochluri de zăpadă.
Dar noi vedem cum totul înflorește
Și te primim în prag sărbătorește,
Iar stralul tău de-un verde lucitor,
A fost afins de-o pensulă ușor,
Impodobit cu muguri și cu flori,
Stropit cu ploii fugare uncoari,
Ce vin și trec în zborul de hoinar,
Stropind mesteceni parcă dați cu var,
Ce stau în clmp privind în depărtare
Spre cîmpul cu recolta-i viitoare!

Intitul Mai! Noi te vedem pe rînd
Și-n flori, și în drapel fluturînd,
Și-n oameni ce trec cîntînd pe străzi
Noi știm că tu la rîndul tău ne vezi,
Că tu avînd la îndemînă vîntul
Ne vei trimite-n depărtări cuvîntul,
Spre fabrici și uzine, spre ogoare,
Spre fărurarii vremii viitoare,
Spre cel ce-n munși conduc excavatorul,
Veți trece-ntr-o clipită ecuatorul,
În grabă veți străbate toată harta
Oprîndu-le-n Hanol și în Djakarta,
Spre fărurul Chinei te vei duce-n zbor
Ducînd salutul nostru tul-ror!
Salutul nostru de Intitul Mai
Să-l duci cultivatorului de ceal,
Și să te duci în zbor prin lumea-nțreagă
Să spui că pacea, munca ne e dragă
Și tot așa din plai în plai zburînd
Prietenii salută-ni-l pe rînd!

Și-o să primească vesel fiecare
Intitul Mai în strai de sărbătoare!
În romînește de A. DIENSTEMIROV

In fruntea muncilor agricole

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului nostru întîmpină ziua de 1 Mai cu noi eforturi în executarea muncilor agricole de primăvară. Cu tot timpul nefavorabil de plină acum, colectiviștii și întovărăștii din comunele Frumusești, Horia, Iratoș, Mănaștur, Misca, Secoani, Șag, Sofronea, Șiria și Zimandul Nou au terminat efectuarea arăturilor de primăvară. Planul de însămînțări ce revine gospodărilor colective și întovărășțiilor agricole e realizat în proporție de 32 la sută. În fruntea

însămînțării sînt comunele Iratoș — 84 la sută, Zimandul Nou — 62 la sută, Macea — 51 la sută, Horia — 45 la sută, Șofronea — 40 la sută. Cu porumb s-au însămînțat în ultimele zile 4104 hectare, ceea ce reprezintă 17 la sută din suprafața ce va fi cultivată cu această cultură. Oamenii muncii de pe ogoare cîntesc ziua de 1 Mai prin muncă sirguincioasă, grăbînd ritmul însămînțărilor — etapă importantă în asigurarea unei recolte îmbelșugate.

Sărbătoare în familia forjarului

Stau în casa din marginea orașului, ascult vorbele lui Iosif Șdăra, privesc în jur și mă gândesc. Omul care-mi vorbește e asemenea unui pom scos dintr-o livadă secăuită și replantat într-un pământ fertil. Nici nu ai crede că-i unul și același cu bărbatul slăbuț din fotografia de deasupra scriiturii. De altfel izbitor e și contrastul dintre căsuța aceasta și lucrurile noi din ea. Ca și când casa și stăpînul o urea să dovedească fizionomia celor două lumi în care s-au născut și trăiesc.

Forjarul Șdăra povestește. Din șirul spuselor lui se-ncheagă parcă tabloul unei copilării scurtată de primii ani când a trebuit să ia viața pieptuși. A fost cel mai mic din cei nouă copii ai unui țărăn fără brumă de avere. La patru ani, când începuse abia să simți că de dragi sînt alintările mamei, atunci și-a pierdut Iosif mama. După alți cîțiva ani, răpus de prea multe necazuri și griji s-a stîns și tatăl din casa cu nouă copii. Atunci, la vîrsta de zece ani a început să mîna patronului. Cît de amară a fost pînă din casa acestuia; cît de aspre și namolose erau palmele cucoanel. Și ce greu i-a fost, după ce spăla ferestrele, dușumelele și vasele stăpînului, să mai jure cîte ceva și din dedesubturile meseriei de forjar porcă anume tănuite. Mai bine de trei ani a muncit, mai degrabă slugă decît ucenic, numai pentru o fiertură pe zi. Bieții lui frați îi dădeau o cămașă de la ei. Și au trecut anii, cum trece durere după durere, încusînd urme adînci, din care, a incolțit o ură fără margini.

De treizeci și trei de ani Iosif Șdăra e forjar la Atelierele CFR. „Nu-i meserie mai frumoasă ca asta — spune și acum, după ce din minile lui au ieșit cine știe cîte zeci de mii de legături de arcuiri, arbori de frîne și alte piese”. Nici o zi, ba nici un ceas n-a lipsit de la lucru în toți acești ani. Meseria i-a fost dragă întotdeauna, dar condițiile în care lucrea la patron i-au răzărît și i-au îndemnat să se soldăreze într-o luptă comună cu ceilalți muncitori din atelier.

„Știi pentru ce am primit eu unca amendă din viață — povestează într-o zi, nu demult, tinerilor din secție, de care se ocupă cu multă răbdare. Era prin 1930. Într-o seară, în timp ce așteptam să se întorească bara de oțel, ca să o putem modela, am mîncat, pe din două cu tovarășul meu de partid, un măr. Ne-a surprins unul din „inspectori direcției”, ne-a insultat cum s-a priceput mai bine și ne-a amendat cu cîte o zi din salariu. Și ce ne mai suspetau domnii inspectori cînd se apropia sărbătoarea noastră muncitorească! Parcă dintr-o dată îi apuca interesul față de noi, nu se mișcau o clipă din secție, înclt vorbă cu vorbă nu puteam lega cu tovarășii”.

Cît de caldă-i acum atmosfera din ateliere, în ajunul marii sărbători! Se contopescă parcă cu cea din fami-

liile muncitorilor. Zi de zi, lundă de lundă, an de an, forjarul Șdăra n-a coborît măcar o treaptă din rîndul fruntașilor la care s-a urcat. Cu o lundă în urmă a fost evidențiat pe ateliere cu insigne pentru „Merit celebrist”.

O casă cu ferestre mari, în mijlocul orașului. Nu seamănă cu căsuța forjarului. Aici locuiește tînărul inginer Ion Șdăra și familia sa. Inceputul urcușului i-a fost și lui greu. Și el a trebuit să întrerupă școala în anul celui de-al doilea război, pentru că, deși unuic copil al lui Iosif Șdăra, un muncitor nu-și putea menține pe atunci în școală nici măcar un singur fiu. Forjarul și-a dat copilul la meserie, în ateliere. Îl vedea tînjind după învățătură și-și amîntea de propria-i sete de carte. Dar atunci încă, numai el, tatăl, vedea abuzivul copilului său. Și numai după ce poporul muncitorilor a încetat să mai fie numai preocuparea propriilor lor părinți. Partidul clasei muncitoare a transformat-o într-o importantă problemă de stat. Ionel Șdăra a ajuns din nou în școală, la Arad, la Cluj, apoi și în cele din urmă la Politehnica din București. Ca flămîndul s-a hrănit cu învățătura din cărți și cea din practica de ateliere. Azi, pe lângă munca lui de inginer în ateliere preddă din cunoștințele sale tinerilor și maistrilor în cadrul cursurilor profesionale.

În dimineața Anului Nou, în casa inginerului Șdăra s-a născut Dana, fetița lui. Doar cîteva luni are micuța, dar tatăl și mama și-au și cîdit visele lor. Cu gingașie și dragoste ca oricare părinte. Chimistă ori profesoară... Drumuri, sînt multe și toate nezelite, de la poji vedea cu claritate sfîrșitul.

În casa bătrînului Șdăra, ca și în familia fiului său, candidatul de partid Ionel Șdăra, sărbătoarea de 1 Mai se pregătește sub semnul dragostei și al recunoștinței fierbinți față de partidul care le-a creat adevărată viață.

MARIA ROSENFELD

In clocotul muncii

Totdeauna a fost muncă clocotitoare în secția vagonaj a uzinelor „Gheorghe Dimitrov”, iar constructorii de vagoane au muncit în întrecerea socialistă cu un avînt neslăvit. Ca în preajma lui 1 Mai însă într-un ritm așa de viu, rapid, cu toate forțele nu s-a muncit parcă pînă acum. Au venit mai de vreme la servici, au înțirizat la plecare, au lucrat în pauză și roadele muncii s-au arătat a fi deosebit de bogate. În întrecerea socialistă, învingători au ieșit constructorii, oamenii aceștia harnici care au făcut adevărate minuni. Fotografiiile celor mai buni muncitori au fost expuse la panoul de onoare, la locul de cinste, drept răsplătă a strădanilor în focul întrecerii. Electrosoldatul Leib Tereziă, lăcătușul Iosif Farago, sudorul Emil Moș sînt numai cîteva exemple din zecile, sutele de aici. Pe unde mergi și privești, găsești panouri cu rezultatele schimburilor de onoare, gazete de perete cu articole închinăte în cinstea marii sărbători, steaguri roșii și tricolore, sînt așiate rezultatele angajamentelor luate, lozinci mobilizatoare etc. Rezultatele în această muncă clocotitoare se plămădesc în această hală ca un uriaș șantier. Zecile de vagoane de mine-reu, vopșite în cărămiziu, de marfă, clasă, stau înșirate pe șinele de oțel, așteptînd doar să fie expediate, în orașele din țară și în străinătate. Cu 14 vagoane de marfă, cu un vagon clasă date peste plan, cu economii la materiale feroase de 41.000 lei în loc de 33.000 lei cît a fost angajamentul, cu planul de producție realizat pînă la 29 aprilie, lăstă o parte din realizările cu care întinșină acest harnic colectiv ziua de 1 Mai.

Despre conștiințozitatea cu care muncitorii acestei secții și-au îndeplinit angajamentele luate mi-a vorbit în cuvinte calde tovarășul inginer Nicolae Durgheu, șeful secției vagonaj și tov. Vasile Răușan, secretarul organizației de bază. Am discutat și cu unul din veterani uzinel, lăcătușul Mihai Hamann, șef de grupă la lă-

cătuserie care mi-a vorbit de preocuparea sa în creșterea de noi cadre în muncă. Astfel, el a calificat șapte tovarăși în meserie. Și pe băiatul său, Iosif care lucrează în aceeași grupă, tot el l-a calificat și acum este fruntaș în producție. În grupa tov. Hamann lucrează vîrstnici și tineri de naționalități diferite: romîni, maghiari, germani, evrei. Cu toții lucrează înfrății, hotărîți totdeauna într-un singur gînd — de a obține realizări cît mai mari. Și într-adevăr au obținut. Astăzi șapte din grupa sa sînt fruntași în producție. Printre cele mai bune muncitoare e și Elisabeta Dărăban, o tînără venită de la Școala profesională din Salva Mare. Intregul colectiv condus de tov. Hamann lucrează bine. În întrecere cu grupa tov. Alexandru Hohfelner s-au obținut realizări demne de laudă, alternativ pentru ambele grupe.

E ora 12. Pauza de masă. Timpul prînzului s-a scurs rețede. A sunat sirena. A început din nou lucrul. Vutulul puternic sparge liniștea răpăie mașinile, se vaită cloacele grele, urule pe sus macaralele în ghelarele cărora sînt prinse ca într-un clește vagoane de mii de tone. Munca e la fel de clocotitoare ca și în primele ceasuri ale dimineții și frează în crește, crește mereu. Așa trec în șir minutele orele, ziua. Incepe schimbul doi de după-masă. Totdeauna a fost așa. Acum, în preajma lui 1 Mai însă e ceva parcă cu totul neobișnuit. Munca e mai clocotitoare ca oricînd.

E. DREPTU

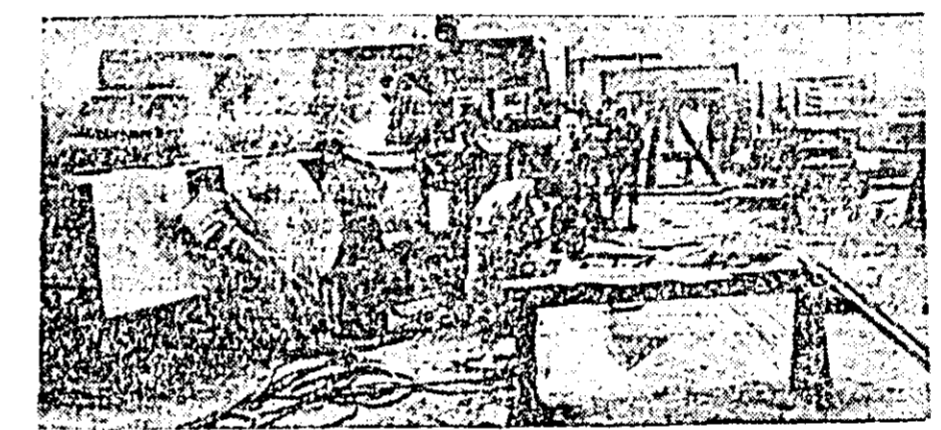
V. Răușan

Elisabeta Dărăban

Mihai Hamann

Aspect din hala secției vagonaj

A noua aniversare a organizației de pionieri

Am avut fericirea să fiu printre acei ce au asistat la înființarea detașamentelor și unităților de pionieri.

Undeva, în actualul raion Lenin din București stăteam emoționat în holul unei școli ticsit de copii și părinți. Într-o liniște desăvîrșită s-a desfășurat adunarea de constituire a primelor unități de pionieri din Republica Populară Romînă. Angajamentele luate, disciplina și solemnitatea acelor clipe, primele cravate înodate cu gesturi tremurînde, toate acestea eu avut darul de a încrusta în inima celor prezenți amintiri de neșters. De atunci și pînă astăzi organizațiile de pionieri din întreaga țară sînt împinșă ziua de 30 aprilie cu multă bucurie. Tînăra generație închină aceste zile ca și sărbătorii zilei de 1 Mai (pionierii sărbătoresc ziua de 30 aprilie în roună cu ziua de 1 Mai), toate realizările lor, toate succesele la învățătură.

Acum 9 ani au fost create primele detașamente de pionieri. Astăzi organizația copiilor este mare și puternică. Ea se bucură permanent de grija părintească a partidului, de îndrumarea continuă a UTM-ului. În raionul Arad nu există școală care să nu aibă unitate de pionieri. Organizația pionieră s-a dovedit a fi un sprijin de nădejde al profesorilor în educarea și formarea omului de tip nou, constructorul de milne al socialismului și comunismului.

Pionieri ca Tereziă Băd din Frumuseni, Istvan Szabo din Șiria, Mircea Curtuș din Curțici și alții la fel ca ei care se numără cu sutele, fac cinste organizației de pionieri fiind fruntași la învățătură, disciplinai și plini de inițiativă.

Cu ocazia celei de-a 9-a aniversări de la înființarea organizației de pionieri din RPR, Biroul Comitetului raional UTM felicită călduros pe toți pionierii din raionul Arad și le urează noi succese pe drumul pregătirii lor multilaterale, în lupta pentru a deveni cetățeni de nădejde ai scumpel noastre patrii.

GH. NICOLAITA, secretar al Comitetului raional UTM-Arad

Programul zilelor de 1 și 2 mai

În dimineața zilei de 1 Mai, la orele 9,30, va avea loc mitingul oamenilor muncii închinat zilei de 1 Mai care se va ține pe terenul de sport din fața Școlii medii nr. 1 „Ion Slavici” după care va urma demonstrația pe bulevardul Republicii, în fața Statului, popular orășenească.

În după-amiaza zilei de 1 Mai pe scena Palatului cultural își vor da concursul începînd cu orele 16,30 formațiile artistice de amatori din întreprinderile: Teba, Tricoul roșu, 30 Decembrie. Pe scena din plaja A-

vram lăncu formațiile artistice de amatori din unitățile CFR, OCL Alimentara, cooperativile „Artex”, „Plastica”, vor prezenta programe artistice începînd cu orele 15, iar pe malul Mureșului va cînta tanfara uzinelor „30 Decembrie”.

ÎN ZIUA DE 2 MAI pe Mureș, la orele 10 a.m. va avea loc un concurs de canotaj.

Pe scena Palatului cultural începînd, cu orele 17, orchestra populară a Filarmonei de stat va prezenta un concert, iar pe scena Teatrului de vară, între orele 16—19 vor

prezenta programe artistice următoarele formații: Cooperativa „Arădeanca” (fost Ecaterina Varga), Sindicatul învățămînt și întreprinderă „7 Noiembrie”.

În caz de timp nefavorabil programele artistice se vor desfășura pe scena de la Palatul cultural, clubul „30 Decembrie”, „7 Noiembrie” și „Teba”.

În după amiaza zilei de 1 Mai, la orele 16, pe stadionul ICA se va desfășura întîlnirea de fotbal dintre echipele UTA și UVA (Amela).

PREȚUIRE

Cunosc drumul parcurs de gospodăria agricolă colectivă din Șag încă de la primii ei pași. Era în septembrie 1952 cînd primele 51 familii de țărani muncitori din comună au pornit pe calea arătată de partid. Toată averea lor de atunci nu umplea o caruță.

S-au adunat mașele goale să facă colectiva — cobeau chibăuri și cozile lor de topor. Au să se împrăstie ca mazărea pe podca.

Dar lucrurile nu s-au întimplat așa. În fruntea gospodăriei colective erau oameni înarmați cu învățătura partidului, comuniști, care au știut să cîrmuiască gospodăria colectivă pe calea cea bună. Unul dintre acești oameni era Simion Ioaneș, președintele gospodăriei. L-am întîlnit adevărat pe cîmp în holdele cu spice prăgite, călcînd brazda în urma tractoarelor, ori pe mașina de semănat. L-am întîlnit la turma de oi, la atelierele gospodăriei sau la crescătoria de păsări. I-am ascultat cuvîntul la adunările generale ale colectivității, la întîlnirile ce le avea ca deputat cu alegătorii săi. Are ceva deosebit în glas, ceva care le pătrunde. Folosește o vorbire nouă, împodobită cu unele expresii tehnice, științifice. Vorbele-i sînt convingătoare poate și pentru faptul că-și prezintă lucrurile ca pe talerele unui cîntar.

— Gospodăria colectivă e superioară micii gospodării individuale fiindcă asigură sporirea fără margini a producției agricole și un înalt nivel de trai pentru membrii săi. Anul trecut, familia colectivității Iosif Găuc cu patru brațe de muncă a primit 6.500 kg grîu, 1.300 kg orz, 2.600 kg porumb, multe alte produse și suma de 13.000 lei. Țăranul muncitor Cornel Dragoș cu 4,70 hectare de teren și tot cu patru brațe de muncă a cîștigat numai 2.000 kg grîu, 800 kg orz și 4.000 lei. Socotînd produsele colectivității și ale țăranului muncitor Cornel Dragoș la prețul pieței, vedem că familia colectivității a cîștigat cu 26.500 lei mai mult decît țăranul individual.

Așa documenta Simion Ioaneș superioritatea gospodăriei colective. Și nu e de mirare că gospodăria colectivă are acum 415 familii, cuprînzînd aproape întreaga comună. Ea a dovedit prin numeroase fapte marile foloase ale muncii unite. În numai cîțiva ani, gospodăria colectivă a schimbat înfrățirea comunei, a schimbat viața și felul de a gîndi al oamenilor. Țărani muncitori ca Tra-

ian Budagan, Paraschiva Oana, Vasile Igri, care înainte vreme n-aveau nici casă, nici masă, acum sînt colectivisti înstăriți, au case noi, îndestulate cu de toate. Nu există vîrstă în Șag pe care să nu găsești case noi, construite de colectivisti. În partea dinspre gară a apărut chiar un cartier nou, cartierul colectivizatorilor.

Minunate sînt perspectivele de viitor ale colectivei. În acest an, ea va realiza numai din contracte și echiziiți un venit de aproape două milioane lei. Se vor construi noi grajduri pentru animale, un sediu gospodăresc, magazii, pătule. Ferma de vaci se va mări în acest an de aproape cinci ori, iar numărul scroafelor fătătoare va crește de la 26 la 88 capete. Fondul de bază al gospodăriei colective va crește la peste un milion lei.

În aceste zile cu cîreși și căiși înfloriri, colectivității din Șag duc bădălia pentru terminarea însămînțirilor, pentru a smulge pămîntului rod cît mai bogat. Au început și construcțiile și Simion Ioaneș, cu instinctul lui de bun gospodar, e mereu în mijlocul colectivității, acolo unde de munca e mai în toi. Pe pieptul lui strălucește acum Ordinul Muncii clasa a III-a, conferit de Prezidiul Marii Adunări Naționale a RPR, pentru contribuția adusă la transformarea socialistă a agriculturii.

— Distincția primită e pentru mine o înaltă prețuire, un puternic imbold de a munci și mai mult pentru înflorirea gospodăriei noastre colective — spune tov. Ioaneș. Am avut fericirea de a participa la consfătuirea de la Constanța. Am cîștigat de învățat din expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, din cuvîntul tuturor delegaților. Activitatea gospodăriei noastre colective se desfășoară după înalta direcție consfătuirii de la Constanța.

Comunistul Simion Ioaneș om coborît din Țara de piatră, simplu, flămînd, sînt în bezna de regimul burgeois-moșieresc, se simte acum inconjurat de atenție, de prețuire, de cinste deosebită; se simte chemat la mari înfrățiri și aceasta îl sporește încrederea în puterile sale. Alături de ceilalți comuniști din gospodărie, alături de fiecare colectivist, el își dăruiește toate puterile pentru binele obștesc, pentru consolidarea gospodăriei colective pe care el o vede ca o mică patriică a patriei noastre dragi în plină înflorire.

I. BORȘAN

Infrății ne construim viața noastră nouă

Priletenii

A sunat clopoțelul. Deodată, săliile au rămas pustii. De la geanul clasei a șaptea Cornel și Karl rid de pozele de pe ușa ale tovarășilor.

— Mai potolește-te, Șiclovan, ne-ncurci. Dacă nu-nvățați pe ce ați mai rămas în clasă. Într-o clipă rîsul a amuțit, cei patru tineri își fac temele cu seriozitate de oameni mari. Din cînd în cînd Karl Helmut îl consultă pe Șiclovan, că-i „mat țare” la matematică. Într-o jumătate de ceas problemele sînt gata. Dar lui Cornel i-se pare că prietenul său n-ar putea încă face sigur demonstrația la geometrie. Îl provoacă. Karl, ambițios vrea să-i arate că știe. Știe chiar și Cornel îl zîmbește încurajator. Cînd vede că-i gata să se-ncurce, îl ajută.

Din ultima bancă se aude abia șoptit cum Elena, citește bucata de lectură Rozei Benner prietena sa. Cînd Roza pare nedumerită, Elena-i răstălmăcește la minut, totul, pe nemțește. Din cînd în cînd izbucnesc hohote înfundate.

— Da vol nu ne deranjați, le-o rețează Karl. Fetele tac. Așa-i. Și zi de zi, după programul de clasă cei patru prieteni rîmîn și-și pregătesc temele împreună. Aspectul nu-i unic, nici deosebit. Se amestecă cu zeci de altele asemănătoare. Și-n familia Elenel, Rose a devenit un fel de a doua fiică, și-n cea a lui Karl Cornel e nepelșii. Pivotal acestei prietenii e organizația de pionieri din școală, care a pus la cale acțiuni, serbări, grupe de învățămînt, totul cu copiii romîni, germani și maghiari împreună. Din aceste acțiuni s-au născut prietenii trainice.

Rolul prietenilor

Sala cîmîntului e plină de tineri. Se împart rolurile pentru noua piesă

pe care o pregătesc. Directorul cîmîntului, învățătorul Achim, citește rolul personajelor din „Ochitul babel”, apoi toți reflectă asupra piesei, asupra componenței echipei lor. Sempart privirile spre Ștefan Șerban, spre Ion Ramta, spre Gheorghe Otăcan.

Dintr-un colț al sălii se ridică, nici sfios, nici sfidător, ci simplu, firesc, utemistul Karoy Dalacsy. „Aș vrea să interpretez eu rolul principal”. Îl învătule prietenos toate privirile și directorul cîmîntului, cunoscînd talentul și dragostea cu care se-nceadrează acest tînăr în viața culturală, acceptă.

Dar nu-i pentru prima oară cînd un maghiar interpretează roluri importante în piese romînești, cum o bișnuie și ea în piesele germane să joace romîni și germani deopotrivă. În cele romînești germani, în cele ungurești la fel. Întreaga activitate a cîmîntului cultural din Macea are la bază principiul dragostei și al înfrățirii între naționalități, principiul de bază al partidului nostru. Nu există un cor al germanilor, unul al ungurilor și altul al romînilor ci o singură echipă puternică, în a cărui repertoriu se tîmbînă armonios cîntece populare locale ale naționalităților. Cu echipa de dansuri e la fel. Și, din această activitate s-au născut prietenii de neuitat ca cea a Rozaliei Cral și a Elenel Neagu cu Tereziă Andreocovits, sau a lui Gheorghe Otăcan cu Iosif Eisenboer și Runk Helmut.

Familia colectivizatorilor

Nimic nu-nfrățeste mai trainic pe oameni decît munca. Gospodăria colectivă din Macea e un edificator exemplu în acest sens. Aproape 300 de familii de romîni și germani au

apucat pe același drum și colaborează împreună zi de zi, ceas de ceas. De la conducerea gospodăriei pînă la organizarea muncii în brigăzi și echipe, nici o deosebire nu se face, totul e construit pe criteriul muncii înfrățite, pe împărțirea experiențelor bune, tuturor colectivizatorilor. Parcă de cînd e lumea ar lucra împreună, așa se-nțeleg colectivizatele fruntașe Maria Runk cu Ana Dobrota, din brigada de cîmp. Pasca Socaciu e nedespărțit de prietenul său Anton Susany, Petru Telberth, Silubel Ștefan, Florea Pantea și Ștefan Csikle se sfătuesc în echipă și se ajută frățește.

Nu-i oare edificii acestei prietenii, care le îmbogățește viața materială și spirituală deopotrivă, mai puternic ca orice?

Atunci a fost eveniment

La 23 iunie 1947 s-a oficiat în comuna noastră cea dintîi căsătorie dintre un romîn și o fată de german. Croitor Dumitru și Suzana Leib au fost primii însoriși în registrul de stare civilă. Atunci, faptul a fost un eveniment povestește Maria Ardevan, funcționară care lucrează de 15 ani în această muncă. Dar azi acest fapt e ceva obișnuit.

Pe stradă se plimbă doi tineri. El e german, ea romînă. Toți știu că-și curînd se vor lua. Ștefan, băiețelul Sidel Șimăndan și a lui Iosif Tent, sere abia are cîțiva anișori dar vorbește limbile părinților fără greș. Căsătoriile „amestecate” sînt la fel de frecvente între țărani ca și între

intelectualii din comună. Învățătorul Gurle Cruceveanu s-a căsătorit nu de mult cu Anemaria Schwerthoffer, Roza Viedermayer cu Pavel Morodan. Pentru bătrîni lucrurile mai par uneori curioase, dar tineretul a îmbrățișat cu încredere și dragoste acest minunat principiu de viață.

Dar n-a fost așa întotdeauna

Mamă, ce bătaie a pus la cale primarul liberal Bișurecă în 1937, la Macea. Nu numai pe germani și romîni s-a căzînit să-i încere, dar și pe romîni între ei, și pe germani la fel i-a asmuțit — povestește țăranul întovărășit Gheorghe Eisenbauer. „Șu am stat la închisoare, și nu știu pentru ce. Nici vecinii mei Laiser și Welding n-au făcut nimic și s-au pomenit închiși — își amînteste omul. Nouă, germanilor ne-nputau capul că din cauza romînilor nu putem trăi, lor le născocea te miri ce clevețiri și zi de zi ne-nceara. Pînă acolo a ajuns că și hora fiicărilor a rupt-o în două: hora bogățiilor și a săracilor.

Și cît de bine ne-nțelegem azi în întovărășire! Cît e de înțeleaptă conducerea care ne-a sudat astfel viața.

Ge lucru minunat este conviețuirea între oameni. Partidul ne-a învățat de pe ochi vătul prin care eșam învățămînt. Astăzi, înfrății ne clădim o viață nouă și sîntem datori să veghem ca nimeni să nu îndrăznească să atingă măcar prietenia trainică ce s-a încheșat între toți constructorii acestei vieți

R. M.

Sub semnul solidarității internaționale a celor ce muncesc

(Urmare din pag. 1-a)

Un loc celor mai absurde „teorii” menite să dezarmeze ideologic casa muncitoare. Revizioniștii neagă rolul conducător al partidului, neagă rolul dicatorului proletariului, se plafonează în fața democrației burgeoze și parlamentarismului, nesocotesc principiile internaționalismului proletar și se ridică împotriva unității și coeziunii partidelor comuniste și muncitorești. Revizioniștii este principala pericole în mișcarea muncitorească, și de aceea lupta împotriva lui rămâne o primordială sarcină a comuniștilor și tuturor oamenilor muncii. În același timp trebuie avut în vedere pericolul pe care-l reprezintă dogmatismul și sectarismul care îngreunează dezvoltarea teoriei marxist-leniniste și duc la ruperea partidului de mase. Iată de ce partidele comuniste și muncitorești și-au pus în centrul preocupărilor lor, ca o sarcină de seamă, lupta împotriva revizionismului, combaterea cu țările a denaturărilor marxism-leninismului, educării în spirit internaționalist a oamenilor muncii. De altfel, pe zi ce trece, ideea internaționalismului proletar cucerește poziții tot mai puternice.

Muncitorii din toate țările știu că azi, mai mult ca oricând, e nevoie de strinsa unitate a rindurilor lor. Călușii de partidele comuniste și muncitorești ei formează un front comun pe care îl opun încercărilor imperialismului de dezlănțuire a unui nou război. Solidaritatea și unitatea muncitorilor reliefează însă în preajma zilei de 1 Mai din acest an și caracterul de luptă împotriva încercărilor capitaliștilor de a leși din criza economică pe seama oamenilor muncii. Edificarea în această privință este tabloul pe care-l prezintă situația grea a clasei muncitoare, situație care rezultă din înrăutățirea continuă a stării economice din Statele Unite și din alte țări capitaliste.

Începând din septembrie 1957, producția industrială în Statele Unite a scăzut în continuu; numai în perioada decembrie 1957 - februarie 1958 ea a scăzut cu 12 la sută, ajungând la nivelul anului 1954. Aceasta este cea mai gravă scădere a producției înregistrată după război. Contrar profeciilor din presa americană, producția a continuat să scadă și în luna martie. În această lună, capacitățile de producție ale oțelărilor au fost folosite numai în proporție de 52,2 la sută. În același timp cresc stocurile de mărfuri nevândute, stagnează comerțul și transporturile. Șomajul, această plagă a capitalismului, a luat în ultima vreme proporții considerabile. Ultima cifră publicată arată că numărul șomerilor totali se ridică la 6.400.000, adică 11 la sută din totalul forței de muncă din S.U.A.

Fenomenele de criză ivite în economia Statelor Unite au început să se facă tot mai simțite și în alte țări capitaliste - Anglia, Franța, Republica Federală Germană, Japonia etc.

Ofensivul patronilor împotriva nivelului de trai și drepturilor democratice, oamenii muncii din țările capitaliste li răspund prin puternice acțiuni de luptă. În preajma zilei de 1 Mai au avut loc greve la o amploare nemaivăzută în ultimii ani. Greva celor peste 300.000 de mineri din Franța, aceea a siderurgicilor din Ruhr, a muncitorilor italieni din industria cimentului, a feroviarilor englezi s-au remarcat printr-un spirit crescând de luptă și organizare, prin întărirea unității. Cu prilejul zilei de 1 Mai, oamenii muncii din țările socialiste trimit salutul lor de luptă și solidaritate tuturor muncitorilor din lumea capitalului, care înfruntă exploatarea, asuprirea și care se ridică cu abnegație la luptă pentru interesele lor vitale, împotriva fascizării țării lor respective, pentru democrație și pace.

Dar dacă, așa cum am arătat mai sus, 1 Mai a găsit anul acesta țările capitaliste zăbindu-se în mrejele declinului economic, în schimb, în țările socialiste oamenii muncii și trec în revistă succese din cele mai însemnate. Și, ca și în oricare țară a lagărului socialist, și în țara noastră oamenii muncii ziua de 1 Mai le prilejuiește un bilanț bogat, încurajator și mobilizator.

Ca urmare a eforturilor depuse până acum, sub conducerea partidului, poporul muncitor a dat o puternică dezvoltare industriei socialiste, agriculturii, întregii vieți economice, sociale și culturale a țării. Fiecare om al muncii resimte roadele pozitive ale acestor eforturi. În ciuda greutăților întâmpinate și fără a ocoli lipsurile ce mai există, sunt evidente progresele însemnate

obținute pe drumul unei continue îmbunătățiri a traiului oamenilor muncii.

În urma aplicării măsurilor cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și normare a muncii, pe baza ridicării productivității muncii, a sporit simțitor câștigul mediu al muncitorilor.

Conștiința că fiecare succes în producție este un pas înainte pe drumul consolidării și dezvoltării realizărilor obținute până acum în lupta pentru făurirea unei vieți mai îmbelșugate a determinat și în acest an pe oamenii muncii să cinstească sărbătoarea de 1 Mai printr-un nou avânt al întrecerii socialiste. În întreprinderile industriale și pe șantierele de construcții, întrecerea are drept obiectiv principal lupta pentru îndeplinirea planului la toți indicii - în primul rând pe baza desfășurării unei munci ritmice și prin intensificarea luptei pentru realizarea de economii în toate domeniile. Se intensifică lupta pentru folosirea cât mai rațională a metalelor.

Oamenii muncii din agricultură întâmpină 1 Mai sub semnul luptei pentru traducerea în viață a sarcinilor ce decurg din consădărea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii ce s-a ținut recent la Constanța. Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la consădăuire cuprinde o adincă analiză a situației existente în domeniul transformării socialiste a agriculturii și al sarcinilor de viitor. Consădăuirea cheamă pe țăranii muncitori din gospodăriile socialist-cooperatiste să pună în mișcare toate forțele și posibilitățile lor pentru consolidarea și dezvoltarea economică multilaterală a sectorului socialist-cooperatist din agricultură. Întărirea și dezvoltarea economică organizatorică a gospodăriilor colective este condiția principală a înaintării construcției socialiste la sae.

Luptind pentru realizarea acestor sarcini contribuim la ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, la întărirea staturii noastre. Lupta pentru întărirea continuă a statului nostru democratic-popular este o expresie a profundului patriotism al oamenilor muncii. Și pikde de cald patriotism sint nemurătoare. Le vedem zilnic în jurul nostru. Ele se concretizează și în însușirea care a caracterizat nimenca muncitorilor din fabrică și uzine, în cinstea zilei de 1 Mai.

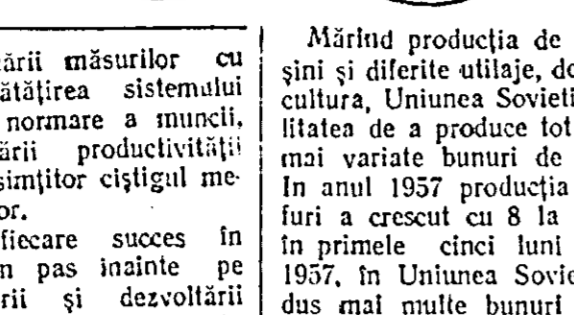
Astfel, chemările lansate de către colectivul uzinelor „30 Decembrie” de a întâmpina ziua de 1 Mai cu noi succese în producție i-au răspuns toate întreprinderile din orașul nostru, luându-și însemnate angajamente. Majoritatea acestor angajamente au fost nu numai îndeplinite, ci depășite simțitor. Bunăoară, textilștii de la „30 Decembrie”, cei oare au inițiat întrecerea, au dat peste plan până la 25 aprilie, 18.797 Kg fire de bumbac și 144.701 m.p. țesături finite în timp ce angajamentul luat era de numai 12.500 kg fire de bumbac și 30.000 m.p. țesături finite. Majoritatea întreprinderilor întâmpină ziua de 1 Mai cu planul pe primele patru luni ale anului îndeplinit înainte de termen.

Cu entuziasm au îmbrățișat oamenii muncii din întreprinderile orașului acțiunea patriotică a oțelărilor de la Reșița de a economisi metalul. Acțiunile întreprinse pentru economisirea metalului și în general a tuturor materiilor prime, a dat rezultate bune. Numai într-o lună, la Atelierele CFR au fost colectate 101 tone fier vechi, au fost economisite 9.000 kg bronz și 4.000 kg span de bronz, din care s-au turnat piese de armătură, uzinești etc. pentru 20 locomotive - 5.000 kg cupru și 700 kg span de cupru, fontă, bahtetal etc.

Acestea sint, firește, doar cîteva din realizările și victoriile oamenilor muncii din orașul nostru. Și fiecare om al muncii leagă fiecare victorie deosebită în construcția socialismului de încercatul și înțeleptul nostru conducător - Partidul Muncitoresc Român. De aceea, sărbătoarea zilei de 1 Mai constituie un nou prilej de a strînge și mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului nostru, a căror interes e să împletească strîns cu interesul poporului.

Călușii de aceste gînduri și sentimente, oamenii muncii își vor demonstra din nou dragostea profundă față de partid și guvern. La 1 Mai ei își vor demonstra voința fermă de a merge înainte pe calea socialismului, hotărîrea de a-și aduce din plin contribuția pentru a asigura triumful păcii în întreaga lume.

ANALPE toate meridianele Zile luminoase pe întinsul patriei sovietice Creșterea nivelului de trai

re de praț, frigider, mașini de spălat, rufe și alte mărfuri necesare populației. În prezent, poporul sovietic luptă pentru rezolvarea sarcinii economice fundamentale - de a ajunge din urmă și de a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor. În legătură cu aceasta se prevede ca în viitorii 15 ani să se sporească producția de zahăr, de cel puțin două ori (la 9-10 milioane tone), producția de țesături de lină - de peste două ori (la 550-650 milioane m), încălțăminte de piele de peste două ori (la 600-700 milioane perechi).

În ce privește producția de lapte pe cap de locuitor, Uniunea Sovietică va ajunge S.U.A. chiar în anul acesta, iar în ce privește producția de carne - în anii 1960-1961. CREȘC VENITURILE OAMENILOR MUNCII. Un consum popular sporit implică nu numai o cantitate suficientă de mărfuri, ci și o creștere a veniturilor oamenilor muncii. Anul trecut au fost luate o serie de măsuri care au avut ca rezultat

creșterea veniturilor muncitorilor și funcționarilor din U.R.S.S. De la începutul anului 1957 salariile muncitorilor cu câștiguri mici au fost majorate cu o treime, în același timp s-a hotărît și scutirea lor de impozite.

La sfîrșitul anului 1956 au fost majorate pensiile de stat. Cuantumul lor mediu a sporit cu peste 80 la sută, iar pensiile de bătrînețe și pensiile pentru familiile militarilor au fost mărite de peste două ori. Pensiile de invaliditate au crescut cu 50 la sută, iar pensiile pentru familiile de muncitori și funcționari care au rămas fără susținător - cu peste 60 la sută. Sumele totale cheltuite de stat pentru pensii au crescut de la 36.500.000.000 în 1956, la aproape 58.000.000.000 ruble în anul 1957.

Au crescut de asemenea veniturile colhoznicilor. Aceasta se datorează înainte de toate sporit producției agricole și majorării prețurilor la produsele agricole. Toate aceste măsuri contribuie la făurirea unor zile tot mai luminoase pentru cetățenii Uniunii Sovietice.

Aflăm cu bucurie Subsollul țării își descoperă bogățiile

În ultimii ani în R. P. Chineză au fost descoperite multe zăcăminte de minereuri utile și s-au stabilit rezervele zăcămintelor prospectate.

În provincia Șansî, de exemplu, pînă anul trecut rezervele de cărbune erau evaluate la 400 miliarde tone, iar în prezent ele sint evaluate la 600 miliarde tone. Poziția geografică a acestei provincii și mica adîncime a straturilor de cărbune creează condiții optime pentru ca în viitorul apropiat provincia Șansî să devină una din cele mai mari regiuni carbonifere ale Chinei.

Combinatul „V.I. Lenin” de la Nova Huta

În 1951 în apropierea Cracoviei a început construirea combinatului „V. I. Lenin” de la Nova Huta. Pe o suprafață de peste 1.000 hectare, pe care în 1950 nu se găsea decît o baracă provizorie pentru birouri, se întinde în prezent gigantul metalurgic polonez. Dacă în 1955 el s-a produs 400.000 tone de oțel, în 1960 combinatul va da o producție de 1.700.000 tone. La combinat a fost construit cel de-al 3-lea furnal, care va intra în funcțiune în luna iulie a.c. Pe șantier a început de asemenea montarea conductelor pentru gaze. Greutatea conductelor este de 80 de tone. La aceste operații se folosește cea mai mare macara din Polonia pentru montarea furnalelor, construită de Inginerul Lublinski.

În lupta împotriva colonialismului, pentru o viață nouă

Niciodată ziua de 1 Mai nu ne-a găsit mai aproape de luptă și năzuințele popoarelor care își cuceresc cu prețul unor mari sacrificii libertatea și-și apără cu hotărîre independența națională.

Poporul algerian, cel indonezian, milioanele de țăranii nevoiași din sudul Italiei, minerii minelor de salpetru din Chile, plantatorii de cauciuc din Indiile occidentale, toți ca un singur om s-au ridicat împotriva mizeriei și exploatării, împotriva racilelor acelei societăți care le-a dat naștere - societatea capitalistă.

Niciodată ca astăzi, pămîntul bătrînului continent african n-a fost mai „fierbinte” pentru țapă colonială, niciodată întinderile Așiei n-au cunoscut o climă mai „neprielnică” pentru exploatare.

Dar să dăm graț lațelor care ilustrează mai bine decît orice avîntul spre libertate al popoarelor, lupta maselor populare pentru pînă, pentru pace, dorința lor de mai bine.

Pentru prima oară în istorie

statele independente din Africa - la 15 aprilie 1958 - s-au întrunit la o conferință, pentru a examina problemele lor. Timp de aproape 150 de ani, bătrînul continent n-a fost decît o rezervă colonială a Occidentului. Soarta popoarelor lui era decisa departe de granițe - la Londra, la Paris sau în alte capitale ale statelor occidentale.

Dar vremurile s-au schimbat. După Asia a pornit la luptă pentru libertate, continentul african. În această luptă el a reușit să obțină succese însemnate. Acum șase ani în Africa nu erau decît patru state independente. Astăzi sint nouă. Hotărîrile participanților conferinței de la Accra (participanți care reprezintă 74 milioane de oameni), sint menite să ducă la grabnica eliberare a Africii din cătușele încă nesfîrșite ale colonialismului.

Algeria

De ani de zile Franța refuză poporului algerian dreptul la libertate și independență. De ani de zile războiul din Algeria constituie o amenințare evidentă la adresa păcii, o sîrăre a drepturilor fundamentale ale omului. Războiul din Algeria primejduiește pacea lumii întregi, pentru că în orbita operațiunilor militare sint atrase tot mai mult Marocul și Tunisia.

Kenya...

...continuă să trăiască în atmosfera terorii dezlănțute de colonialiști. Orice african poate să fie arestat și trimis fără judecată într-un lagăr de concentrare sau într-o rezervă. În ultimul timp mișcarea de eliberare națională duce o luptă asiduă pentru lărgirea drepturilor politice ale populației băștinașe. Căutînd să înfrîngă împotrivirea africanilor, autoritățile engleze întelec teroarea pe zi ce trece. Se dezlănțule prigoana împotriva tuturor organizațiilor. Dar poporul Kenyei duce o luptă dreaptă care se bucură de sprijinul tuturor forțelor progresiste din lume.

Cuba

Poporul cubanez a luat arma în mîini, dictatorul se elatină. Războiul de partizani împotriva regimului de

rămas în America Latină nu e de învidiat. Și le vine tot mai greu protectorilor de a-i apăra de mînia popoarelor.

INSTANTANEE DIN LUPTA POPOARELOR PENTRU DREPTATE PENTRU PÎINE, PENTRU PACE

Nu puține au fost încercările cercurilor fasciste franceze de a ataca sediile Partidului Comunist Francez. Intențiile lor exprimă tendința marilor burgeois de a reintroduce fascismul în toată amploarea sa. Dar opinia publică progresistă știe să dea replica cuvenită aventurilor fasciste.

În ultimul timp în insula Cipru au avut loc numeroase greve și demonstrații în semn de protest pentru eliberarea ciprioților arestați în temnițele britanice. Peste tot în această insulă domină teroarea.

Clîșeul înfățișează un aspect al teroarei polițienești din insula Cipru.

Una din consecințele cele mai nefaste pe care le creează actuala depresiune economică din S.U.A. este creșterea masivă a șomajului. Zilnic noi fabrici și uzine se închid sau își restring producția aruncînd pe drumuri zeci de mii de oameni. Într-o singură lună numărul șomerilor a crescut cu trei sferturi de milion, atingînd urlașa cifră de 6.400.000 de șomeri.

Clîșeul înfățișează pe unul din zecile de mii de negri din S.U.A. care dorm pe străzi.

Din piața Trafalgar și pînă la Aldermaston sint vreo optzeci de kilometri. Ca să străbăți cu piciorul această distanță, îți trebuie cam vreo patru zile. Pe acest traseu s-a desfășurat impresionanta manifestație înscrisă în cronică frîmintatei noastre epoci sub numele de „Marșul păcii”.

„Marșul păcii” a exprimat dorința poporului englez, alături de cea a tuturor popoarelor iubitoare de pace, de a se pune capăt amenințării războiului atomic. ÎN CLÎȘEU: coloana de demonstrații.

LUCRARILE SESIUNII MARI ADUNARI NAȚIONALE

Darea de scamă prezentată de tovarășul Chivu Stoica

(Urmare din pag. 1)

arată hotărârea guvernului și poporului indian de a lichida învoiarea economică în care a fost menținută țara datorită dominației coloniale de aproape două secole și de a crea și dezvolta o industrie proprie, care să asigure independența economică a Indiei. Noi simțim conștiență că India, cu imensele ei resurse naturale, cu poporul ei harnic și talentat — creator al uneia din cele mai vechi și strălucite civilizații — va obține succese din ce în ce mai mari pe calea dezvoltării economice.

În ultimele zile ale lunii martie am fost oaspeții guvernului Uniunii Birmane unde am fost primiți cu înțelegere și înconjurări cu multă atenție. Deși vizita în această țară a fost mai scurtă, noi am putut avea convorbiri fructuoase cu conducătorii ei și să cunoaștem aspecte din viața și activitatea poporului birman.

În timpul vizitei noastre în Rangoon, ne-am întâlnit cu premierul U Nu și cu alți conducători de frunte ai Uniunii Birmane. Schimbul de vederi, sincer și prietenesc, pe care l-am avut cu premierul U Nu a confirmat faptul că țările noastre, animate de dorința de a apăra cauza păcii, a unei înțelegeri și prietenii între popoare, se află pe poziții comune în importante probleme internaționale.

În Declarația comună romino-birmană se arată că țările noastre se pronunță cu fermitate împotriva oricărui amestec sau încercări de amestec în treburile interne ale vreunui stat și pentru coexistența pașnică între state cu orînduirii sociale diferite, ele salută propunerile pentru o conferință la nivel înalt, care să găsească soluții practice în problemele internaționale importante și urgente, consideră încetarea experiențelor cu arme nucleare o primă și binevenită etapă spre interzicerea folosirii în scopuri destrucitive a energiei nucleare și spre soluționarea problemelor dezarmării, se pronunță pentru desființarea blocurilor militare și înlocuirea lor printr-un sistem de securitate colectivă, pentru restabilirea drepturilor Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite. De asemenea, din acest schimb de vederi s-a desprins hotărârea celor două guverne de a depune toate eforturile pentru dezvoltarea continuă a legăturilor economice și culturale dintre România și Birmania.

După cucerirea independenței țării sale, în urma unei lungi și dure lupte, poporul birman este preocupat să lichideze umările exploatarea colonială și să refacă economia greu lovită de război. Poporul român urmărește cu multă simpatie eforturile poporului birman îndreptate spre progresul patriei sale.

Birmania este o țară cu multe frumuseți și cu bogate resurse naturale, în care a înflorit o străveche cultură. O puternică impresie a produs asupra noastră monumentele de artă văzute la Rangoon, mărturie ale însușirilor creatoare ale poporului birman. În statul Șan, unde am fost primiți cu multă amabilitate, am admirat varietatea peisajului, pitorescul obiecturilor și al dansurilor populare.

Pentru delegația noastră a fost o mare satisfacție să viziteze Republica Populară Chineză — unde a fost întâmpinată cu deosebită ospitalitate — să cunoască mai în detaliu marile realizări ale poporului chinez, progresul continuu și rapid al economiei acestei țări prietene — mare putere mondială, care exercită o puternică influență pe arena internațională.

În cursul vizitei la Pekin, delegația guvernamentală română a avut întrevederi cu premierul Ciu En-lai și alții, conducători ai Consiliului de stat și a fost primită de Ciu De, vicepreședinte al Republicii Populare Chineze, Liu Șao-ți, președintele Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanților Populari din întreaga Chină. La Uhan, delegația a fost primită și a avut un schimb de vederi cu mult respectat conducător al poporului chinez, președintele Mao Tze-dun. Convorbirile dintre delegația guvernamentală a Republicii Populare Române și delegația guvernamentală a Republicii Populare Chineze s-au desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie și deplină înțelegere reciprocă. A avut loc un schimb de informații cu privire la dezvoltarea economiei celor două țări; un deosebit interes a prezentat informarea reciprocă asupra transformării socialiste a agriculturii în țările noastre. În toate problemele discutate, atât în acelea referitoare la situația internațională și la întărirea continuă a unității țărilor socialiste, cât și în acelea privind dezvoltarea relațiilor de prietenie și

colaborare frățească dintre țările noastre, s-a vădit cea deplină identitate de vederi, firescă relațiilor dintre țările socialiste, animate de aceleași țeluri și interese. În Declarația comună romino-chineză guvernele noastre reafirmă hotărârea lor de a continua să lupte neobosit pentru răzărarea cauzei nobile a păcii mondiale și de a depune eforturi susținute pentru întărirea marii unități a lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Guvernul român și guvernul chinez consideră că ar trebui ca Statele Unite și Anglia să ia și ele măsuri similare cu acelea ale Uniunii Sovietice, de a înceta experiențele cu arme nucleare.

În cursul vizitei, noi am putut cunoaște unele din marile realizări ale Chinei populare. După ce a terminat în linii generale revoluția socialistă în domeniul proprietății asupra mijloacelor de producție, după ce a obținut o victorie hotărâtoare și pe frontul ideologic și politic prin mișcarea pentru reglementarea stilului de muncă și împotriva elementelor de dreapta, poporul chinez, strins unit în jurul Partidului Comunist Chinez, a pornit cu neîntrecut elan, să realizeze marile sarcini ce și le-a asumat de o școală la nivel înalt, avuții ascunse în mănăstirile pămintului, de a spori masiv producția de oțel, fontă, cărbune, energie electrică, ciment, îngrășămintele chimice, de a dezvolta în ritm rapid agricultura, careia i se acordă o deosebită importanță. Vizita noastră a avut loc în momentul în care poporul chinez, însuflețit de nestăruțată hotărâre, s-a aflat într-o luptă dăruită împotriva risipei și conservatorismului, pentru a produce mai mult, mai bine, mai repede și mai înalt. În întreprinderile pe care le-am vizitat, ne-a impresionat profund nu numai înalta conștiință politică a oamenilor muncii, patriotismul, spiritul de organizare și disciplină, dar și combativitatea lor mereu trează, grija permanentă de a înlătura rutina și plicticile din calea buniei desfășurării a procesului de producție și de a găsi mereu noi metode care să ducă la micșorarea prețului de cost al produselor și la îmbunătățirea calității lor.

Combinatul metalurgic din Anșan, care produce milioane de tone de oțel anual, uzina de lubrifiere electrică din Pekin, fabrica de avioane din Mukden, și alte câteva întreprinderi industriale pe care le-am vizitat, ne-au ajutat să înțelegem mai bine proporțiile imense ale operei de industrializare a Chinei. Succesele obținute până acum și numeroasele mari întreprinderi în curs de construcție apropie clipa când Republica Populară Chineză va deveni o mare putere industrială socialistă.

În împrejurimile orașului Uhan am vizitat o cooperativă agricolă de producție. Cele văzute acolo constituie în mic tabloul grandioasei desfășurări de forță creatoare, inițiativă și talent a sutelor de milioane de țărani din cooperativele agricole din întreaga țară. În China populară în răstimpul a numai cinci luni, suprafața irigată a fost sporită cu 22.000.000 hectare. Toate acestea dovedesc cât de reale sînt în fapt îndrăznețele planuri ale Republicii Populare Chineze de a dubla, într-un termen istoric scurt, producția de cereale și bumbac la hectar. Urașele lucrării de împădurire, de prevenire a inundațiilor și de slăbire a apelor, desfășurate de poporul chinez, sînt menite să aducă la viață nouă vaste regiuni ale țării. Caldă, plină de simpatie pentru țara noastră și poporul nostru a fost primirea pe care ne-a făcut-o poporul vietnamez în Hanoi și în celelalte localități ale Republicii Democratice Vietnam pe care le-am vizitat.

Convorbirile pe care delegația noastră le-a avut cu președintele Ho Și Min, cu președintele Consiliului de Miniștri Făm Van Dong și cu alți conducători de seamă ai Republicii Democratice Vietnam au subliniat unitatea noastră de vederi în toate problemele internaționale discutate, precum și hotărârea noastră comună de a întări relațiile de prietenie frățească și de colaborare, multilaterale dintre țările noastre. Pe această linie, s-a căutat de acord asupra studierii posibilității de a încheia în cel mai scurt timp un acord de colaborare tehnico-științifică. În Declarația comună romino-vietnameză delegația noastră a afirmat că sprijină în întregime eforturile guvernului Republicii Democratice Vietnam, îndreptate spre unificarea pașnică a Vietnamului. Poporul vietnamez este împiedicat să realizeze idealul național de unificare a țării, pe baze pașnice și democratice. Cercurile imperialiste americane, subordonându-și autoritățile sud-vietnameze, încalcă în mod grav acordurile de la Geneva, uneltesc să transforme Vietnamul

de Sud într-o bază militară, să-l atragă în blocul agresiv SEATO, să mențină astfel o sursă de neliniște și de primejdii pentru pace în Vietnam și în Asia de Sud-Est. Poporul român este convins că, în cele din urmă, cauza justă a poporului vietnamez — unificarea patriei sale — va fi înconjurată de izbândă.

În decursul veacurilor, pe întinsul acestei țări bogate în resurse naturale și ale cărei peisaje încintă privirile, s-a dezvoltat o înfloritoare cultură ale cărei tradiții poporul vietnamez și guvernul Republicii Democratice Vietnam le păstrează și dezvoltă cu grijă.

Am putut să cunoaștem de asemenea și roadele eforturilor de astăzi ale poporului vietnamez. În întreprinderile pe care le-am vizitat, am admirat hărnicia, perseverența, elanul în producție al oamenilor muncii din Republica Democrată Vietnam. Rezultatele obținute sînt însemnate. După ce au refăcut economia ruinată de îndelungă anii de război dus împotriva colonialiștilor, pentru îndepărtarea țării și au înfăptuit reforma agrară, muncitorii și țărani vietnamezi au ridicat producția industrială și agricolă cu peste 60 la sută față de nivelul anterioar. Problema orezului a fost rezolvată, la foamea cronică de masă, moștenită a grelei dominații coloniale, a fost înlăturată.

Planul trienal, a cărui realizare a început odată cu anul 1958, prevede sarcini importante în ceea ce privește dezvoltarea producției agricole și industriale, întărirea sectorului socialist al economiei, transformarea treptată socialistă a celorlalte sectoare, ridicarea continuă a nivelului de trai al populației. Succesele obținute în Republica Democrată Vietnam, sub conducerea Partidului comunist, sunt un imbold pentru întregul popor vietnamez.

În capitala Republicii Populare Democratice Coreene, delegația noastră guvernamentală a sosit în dimineața zilei de 10 aprilie. Phenianul, renăscut din ruine și cenușă, locuitorii săi viteji și harnici — au primit cu afecțiune și înțelegere.

Convorbirile pe care le-am purtat cu tovarășul Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri, și cu alți conducători de frunte ai poporului coreean s-au desfășurat într-o atmosferă frățească. Așa cum subliniază Declarația comună care consemnează rezultatele acestor convorbiri, relațiile prietenești dintre cele două țări au la bază internaționalismul proletar, colaborarea frățească și ajutorul reciproc, precum și comunitatea de luptă pentru construirea socialismului și apărarea păcii în lume. Delegația noastră guvernamentală și-a exprimat satisfacția față de succesele obținute de poporul coreean în munca sa pașnică.

După greul război dus împotriva agresivității imperialiste, război în care poporul coreean, împreună cu voluntarii chinezi, a apărut cu eroism independența și libertatea patriei sale, Coreea populară a devenit țara „dimineților liniștite și apelor limpezi”. Poporul muncitor pătruns de un fierbinte patriotism, sub încercata conducere a Partidului Muncii, a refăcut orașe și sate, a redat viața unor regiuni pe de-a întregul prizoniere de agresori, a reconstruit sau construit din nou zeci de întreprinderi industriale, numeroase instituții social-culturale și case de locuit. În prezent, el luptă cu entuziasm pentru dezvoltarea economiei și culturii țării sale și, bucurându-se de un puternic sprijin internaționalist din partea Uniunii Sovietice, de roadele colaborării frățești cu toate țările socialiste, își făurește cu succes viața nouă, socialistă.

Popoarele iubitoare de pace urmăresc cu profund interes și cu un puternic spirit de solidaritate eforturile susținute ale guvernului Republicii Populare Democratice Coreene îndreptate spre realizarea țelului scump întregului popor coreean — unificarea pașnică a țării. Așa cum se subliniază și în Declarația comună pe care am semnat-o la Phenian, guvernul român sprijină pe deplin aceste eforturi și consideră că inițiativa chino-coreeană cu privire la retragerea voluntarilor chinezi din Coreea a deschis noi și reale posibilități pentru rezolvarea pașnică a problemei coreene, aducând totodată o mare contribuție la slăbirea încordării în Extremul Orient.

În primirea caldă și lină de afecțiune pe care ne-au făcut-o po-

porul mongol și conducătorii săi, s-a oglindit bucuria de a primi oaspeți din îndepărtata țară prietenă, România.

Convorbirile prietenești pe care delegația noastră le-a purtat cu tovarășul Tedenbal, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, și cu ceilalți conducători de frunte ai poporului mongol au deschis noi perspective pentru întărirea prieteniei frățești și largirea colaborării dintre țările noastre în diferite domenii.

După cum reiese din Declarația comună pe care am semnat-o la Ulan Bator, în problemele internaționale, care au făcut obiectul discuțiilor, s-a vădit deplină identitate de vederi a guvernelor român și mongol. Acest document, între altele, reafirmă prevederile Declarației romino-mongole semnate la București în septembrie 1957, în care guvernul Republicii Populare Române susține dreapta năzuință a Republicii Populare Mongole de a fi membră a Organizației Națiunilor Unite. Republica Populară Română va sprijini Republica Populară Mongolă în dezvoltarea industriei ei — oțelărie și de prelucrare a lemnului. Părțile au căzut de asemenea de acord asupra largirii relațiilor comerciale dintre cele două țări.

În legătură cu această ultimă problemă, aș vrea să menționez faptul că schimburile noastre comerciale cu țările pe care le-am vizitat au rămas permanente în urma posibilităților care au crescut mereu, ca urmare a dezvoltării economiei din aceste țări. Cred că Ministerul Comerțului este dator să studieze mai bine și mai complet problema și să remedieze această situație.

În drum spre patrie, noi am făcut un scurt popas la Moscova, unde ne-am întâlnit cu conducătorii de partid și de stat ai Uniunii Sovietice. Convorbirile care au avut loc cu acest prilej s-au desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie, expresie a relațiilor frățești dintre țările și popoarele noastre.

Tovarăși deputați,

Vizita noastră în țările Asiei a constituit o manifestare de seamă a politicii externe de pace și colaborare internațională promovată consecvent de guvernul român. Ca urmare a acestei vizite este neîndoielnic că legăturile de prietenie și colaborare politică, economică și culturală dintre țara noastră și fiecare dintre țările în care am poposit, se vor întări și dezvolta continuu. În cursul vizitei, am adresat premierului Nehru, primului ministru U Nu și premierului Ciu En Lai invitații de a vizita țara noastră. Invitațiile au fost acceptate. Poporul nostru îi va primi cu bucurie și căldură pe conducătorii guvernelor celor trei țări prietene.

Se știe că, atât India cât și Birmania, nu numai că se dezvoltă în condiții geografice și istorice deosebite de ale țării noastre, dar și că orînduirea lor socială este diferită de aceea din țara noastră. Faptele arată însă că aceste deosebiri nu împiedică statornicirea și dezvoltarea unor bune relații între țări și popoare, stabilirea unei atmosfere de încredere între ele, aprecierea reciprocă a realizărilor în opera de construcție, precum și a eforturilor îndreptate spre deslindarea încordării internaționale și menținerea păcii. Poporul român prețuiește în mod deosebit aportul de seamă adus de premierul Nehru, ca și de premierul U Nu, în promovarea principiilor de coexistență pașnică, în apărarea păcii. În cursul vizitei noastre în India și Birmania noi am constatat cu satisfacție că poporul român se bucură acolo de multă simpatie și că realizările sale în dezvoltarea economică și culturală a țării sînt mult apreciate. Documentele finale elaborate în urma convorbirilor pe care le-am avut cu conducătorii acestor două țări sînt o nouă și eloventă dovadă a marii forțe vitale a politicii de coexistență pașnică. Țara noastră va continua să promoveze cu hotărâre această politică constructivă în relațiile ei externe, aducându-și contribuția la coexistența pașnică între țări cu sisteme sociale diferite.

Realitățile vieții noi din țările socialiste ale Asiei arată în mod convingător de ce imense capacități creatoare dispun popoarele care au scuturat jugul imperialist, au dobândit puterea claselor exploatare și au instaurat puterea populară în țările lor, în care partidele marxist-leniniste reprezintă forța conducătoare. Succesele fără precedent în

știință și tehnică și în dezvoltarea întregii economii înregistrate de primul stat socialist, Uniunea Sovietică, realizările de seamă în dezvoltarea industriei, a agriculturii, în înflorirea culturii, obținute de Republica Populară Chineză și de celelalte țări socialiste, valorificarea tot mai largă, în interesul popoarelor acestor țări a marilor resurse naturale ce le au la dispoziție, sînt o dovadă încontestabilă a superiorității sistemului socialist asupra celui capitalist. Aceste realități arată totodată ce izvor de nesecate puteri constituie pentru popoarele marii familii socialiste relațiile de tip nou dintre țările lor, relații de colaborare și înfrățire frățească, bazate pe principiile internaționalismului proletar, sprijinul multilateral pe care Uniunea Sovietică îl acordă țărilor de democrație populară; ele arată ce puternic factor de securitate și progres pentru țările socialiste și ce uriașă forță în slujba păcii reprezintă strînsa unitate a acestor țări în cadrul lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică. Este întru totul firesc, că în declarațiile comune pe care le-am semnat împreună cu conducătorii guvernelor fiecareia dintre țările socialiste vizitate, un loc principal îl ocupă reafirmarea hotărârii a așa-numitului față de cuprinsul istoricelor documente adoptate de constituțiile de la Moscova ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, hotărârea fermă de a depune toate eforturile pentru întărirea continuă a coeziunii de neclintit a marelui nostru lagăr socialist.

Rezultatele vizitei în țările Asiei au și o însemnătate internațională mai largă. În declarațiile comune pe care le-am semnat împreună cu conducătorii fiecareia dintre cele șase țări se reafirmă puternic atașamentul comun față de principiile coexistenței pașnice — ale egalității depline în drepturi, respectului independenței de stat și suveranității, neamestecului în treburile interne ale altora — se reafirmă solidaritatea cu popoarele care luptă împotriva colonialismului, pentru apărarea sau cucerirea libertății și independenței naționale, dorința comună de a contribui la largirea colaborării economice și culturale internaționale, la slăbirea încordării internaționale, la menținerea și consolidarea păcii.

Străbătînd cele șase țări ale Asiei, sînd de vorbă cu conducătorii lor, ca și cu oamenii simpli, ne-am putut da seama cât de puternică este îngrijorarea popoarelor acestor țări față de continuarea experiențelor cu arme nucleare, atât de dăunătoare sănătății și vieții oamenilor și atât de primejdioase pentru cauza păcii. Dorința vie a acestor popoare, ca și a poporului nostru de a se pune capăt neîntreziat experimentării armelor nucleare, ca un prim pas spre interzicerea lor totală, și-a găsit expresia în prevederea corespunzătoare cuprinsă în documentele finale pe care le-am încheiat în țările vizitate.

Este astfel lesne de înțeles ecoul imens produs nu numai în țările Asiei, dar și în întreaga lume de hotărârea Uniunii Sovietice de a înceta în mod unilateral experiențele cu orice fel de arme atomice și cu hidrogen. Această hotărâre, care a deschis larg calea încetării complete a exploziilor experimentale cu arme nucleare, a trezit în rîndurile opiniei publice mondiale puternice speranțe că acest mare deziderat al popoarelor va fi împlinit. Din păcate însă, celelalte două puteri care dispun de arma nucleară — Statele Unite și Anglia, n-au adoptat pînă în prezent hotărâri similare cu aceea a Uniunii Sovietice. În loc de aceasta, opinia publică asită la o recrudescență a activității adepților unui război atomic. Cu firescă neliniște au aflat popoarele că în ultima vreme avioane americane militare, avînd la bord încărcături nucleare, efectuează zboruri în direcția frontierelor de stat ale Uniunii Sovietice.

Omenirea iubitoare de pace își pune cu îngrijorare întrebarea, ce s-ar împlini dacă un avion încărcat cu bombe atomice sau cu hidrogen s-ar prăbuși, sau dacă un pilot cu nervii slăbiți sau din orice alte motive ar scăpa primejdioasa încărcătură?

Guvernul român protestează cu tărie împotriva acestor acțiuni peri-

culoase și consideră că Uniunea Sovietică a adus un real serviciu omenirii, atrăgînd atenția asupra gravității lor. Socolim că este de datoria guvernului Statelor Unite de a lua mîntreziat măsuri pentru ca zborurile avioanelor americane încărcate cu arme nucleare să înceteze cu desăvîrșire.

Poporul nostru, ca și toate popoarele din Europa, este îngrijorat de gravele consecințe pe care le-ar avea înzestrarea armatei vest-germane cu arme nucleare. Aceasta ar constitui un pericol nu numai pentru țările Europei, ci în primul rînd pentru Republica Federală Germană. Noi considerăm că este în interesul atît al poporului german cit și în interesul general al menținerii păcii în Europa, ca Germania să nu fie antrenată într-un război atomic.

Guvernul Republicii Populare Romine sprijină cu căldură propunerea guvernului Republicii Populare Polone cu privire la crearea unei zone demuclearizate în Europa Centrală. În declarațiile comune, semnate în țările ce le-am vizitat, un loc important îl ocupă reafirmarea punctului de vedere că problemele vieții internaționale trebuie să-și găsească soluționarea numai pe cale pașnică, prin tratative și înțelegere. Pornind de la aceasta, guvernele țărilor pe care le-am vizitat sprijină, ca și guvernul nostru, convocarea, în întîlniri la înalt nivel, propusă de Uniunea Sovietică.

Întreaga opinie publică iubitoare de pace așteaptă ca această întîlnire să aibă loc într-un viitor cit mai apropiat, ca ea să se desfășoare într-un spirit de bunăvoință și înțelegere reciprocă, iar rezultatele ei să îndreptățească speranțele popoarelor, care sînt dornice să se realizeze o colitură hotărâtoare în situația internațională, favorabilă statornicirii unei ere de pace și liniște în lume. Și este neîndoielnic că acest lucru ar putea fi pe deplin realizat, dacă toate părțile interesate ar fi animate de dorința sinceră ca la o asemenea întîlnire să-și aducă contribuția în vederea găsirii căilor și mijloacelor pentru soluționarea celor mai urgente și importante probleme ce preocupă omenirea. În ce-l privește, guvernul român a arătat că este gata să participe la o conferință la nivel înalt și să depună toate eforturile pentru realizarea țelurilor ei. Guvernul român reafirmă totodată poziția sa fermă împotriva includerii pe agenda unei asemenea conferințe a unor probleme care nu pot fi de competența ei, care ar atinge suveranitatea și independența altor țări și ar constitui un amestec în treburile lor interne.

Alături de toate forțele iubitoare de pace, noi ne pronunțăm cu hotărâre împotriva cursei înarmărilor pentru încetarea imediată a experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen, pentru interzicerea acestor arme, pentru desființarea blocurilor militare și lichidarea bazelor militare aflate pe teritorii străine, împotriva „războiului rece” și a politicii „de pe poziții de forță”, pentru dezvoltarea colaborării economice și culturale între țări și popoare. În cursul vizitei noastre prin țările Asiei ne-am putut convinge că aceleași năzuințe animă și popoarele de sute de milioane de oameni din această imensă parte a lumii.

Călătoria făcută pe continentul asiatic ne-a oferit o imagine și mai clară a uriașului proces de renaștere a popoarelor Orientului, înregistrat în anii postbelici. Ne-am întors din această călătorie cu convingerea profundă că, indiferent de orînduirea lor socială, statele care promovează principiile coexistenței pașnice, își nutresc reciproc sentimente de respect, sînt unite prin marea cauză comună a apărării păcii. Prietenia și solidaritatea tot mai strînsă a țărilor socialiste și a țărilor nesocialiste din Asia și Africa devotate politicii de colaborare și înțelegere între popoare reprezintă o forță imensă în slujba păcii și progresului omenirii. Vom face tot ce ne stă în putință pentru a întări continuu această forță în interesul cauzei păcii, al dezvoltării colaborării și prieteniei între popoare.

În încheiere, exprim încă odată guvernului și popoarelor din țările ce le-am vizitat mulțumirile noastre, cele mai vii pentru primirea prietenească ce ne-au făcut-o și le transmitem din partea guvernului și poporului român un călduros salut și urări de noi succese în lupta pentru pace și progres.

(Text prescurtat)